

ועי' מ"ש חו"ס פסחים
קטו. ד"ה כל שטיבולו
נ' וחו' חגיגה יח: ד"ה
הטעם]

הכח כיון שעלו להכח היו שמי מקום
ולרד לבד: **הוא"ל** ואין בית
הבליעה פנו. ו"ו כשאומר סברי
מורי והם מניחין להכול כדי לשמט
הבכרה ולענות אמן סתיו שפורים
וכן משמע בירושלמי גבי סרי ברייתא
ה"מ באורחין אבל בצעל הבית פטור
מפני שהכל פונים אלל צעל הבית
תני רבי חייה אף צעל הבית בתוך
ביתו ואין גרחה לרבינו אלחנן דכיון
שתקו הכהנים שיבדק כל אחד לעלמו
אינו יולא כלל בצרכה חבירו וגם
שלא תחלוק בין פנו לשאינו פנו
דלמי למטע. והטוב והמטיב פני
מפרש שפטר לאחריה כלול עולמו
דהיי משמע הטוב לעלמו והמטיב
לאחריני שהם שותים מומיו ורבינו
יחיאל היה אומר דלא היה דשיך גמי
אין בית הבליעה פנו ולא פליג בין

גבי ספסלין ועל גבי קתדראות עד שיכנסו כולם הביאו להם מים כל אחד ואחד נוטל ידו אחת בא להם יין כל אחד ואחד מברך לעצמו

עלו והסבו ובא להם מים אף על פי שכל אחד ואחד נטל ידו אחת תיזר ונטל שתי ידיו בא להם יין אף על פי שכל אחד ואחד ברח לעצמו אחד מברך לכולם להאריך לישנא דאמר רב לא שנו אלא פת דבעי הסבה אבל יין לא בעי הסבה קשיא רישא שאני אורחין דדעתיהוה למועקף ולחאריך לישנא דאמר רב לא שנו אלא פת דמהניא ליה הסבה אבל יין לא מהניא ליה הסבה קשיא סיפא "שאני" לתם דמנו דקא מהניא ליה הסבה לפת מהניא ליה הסבה ליון; בא להם יין בתוך

המוזון: *שאלו את בן זומא מפני מה אמר
בא להם יין בתוך המוזון כל אחד ואחד מברך
לעצמו לאחר המוזון אחד מברך לכולם אמר
להם והואל ואין בית הבליעה פניו: והוא
אומר על הכוס (ב') מברכה ודניא אומר

על המוגמר מכלל דאיכא עדיף מיניה *ואמאי
הואיל והוא נטל ידיו^[ב] תחלה באחרונה מסייע
ליה לרב דאמר רב חייא בר אשי *אמר רב
יְהוֹסֵט לִידּוֹ תַּחֲלָה בְּאַחֲרֹנָה הוּא מְזוּמָּן

לברכה *רב ורבי הייא חוו יתבי קמיה דרבי
בסעודתא א"ל רבי לרב קום משי ירך חווייה
דהוה מרתת אמר ליה רבי חייא *בר פחתי
עיין בברכת מזונא קאמר לך : אמר רבי יורא
אמר רבא בר ירמיה 'מאימתי מברכין על

הריה משתעלה תמרתו א"ל רבי זירא לרבא
בר ירמיה והא לא קא ארח אמר ליה
ולטעמך המוציא לחם מן הארץ דמבשר והא
לא אבד אלא דעתיה למיכל הכא נמי דעתיה
אצוריה איתר רבנן הוון רבנן דאבד רב רבנן

אמר רב חסדא אמר רב ואמרי לה אמר רב
חסדא אמר זעירי "כל המונמרות מברכין
עליהן בורא עצי בשמים חוץ למועשק שמן
היה הוא שמברכין עליו בורא מיני בשמים

מיתיבי אין מברכין בורא עצי בשמים אלא
על אפרסמון של בית רבי ועל אפרסמון
של בית קיסר ועל ההדס שבבל מקום תי
יצחק האי משהא דאפרסמון מאי מברכין
בורא שמו ארצנו א"ל בר מונית דר' יהו

לכולי עלמא מאי א"ל הכי אמר רבי יוחנן
בר אבהה האי כשרתא מברכין עלויה בורא ע
זחא כבישא אבל משחא מוחינא לא נהרר

הגהות הגר"א
[א] גמ' (ואמאי הואיל
וכוא נטל ידיו
באחרונה) נמחק:

גליון הש"ס
גמ' שאני סתם דמגו דקא
מכניח ליה הסבה.

כרמ' ד'ס וקנס ובחוס'
ד'ס נתן :